

7.10.

Den inurliga damen.

212

Mel.: Zandals kanon.

En duktiger tös ha vi läst om i "blana",
som skulle gått framåt på köpmannens bana,
om blott hennes sinne fått riktning däråt,
nu kom hon att vandra på oärlig stråt.

Vid nitton års ålder hon började valsen,
hon "köpte" sig smycken till armar och halsen,
i Stjärnhof hon bodde och hette "fru Pihl",
ja det var en tusan till fru så sjangtil.

Ett silverschatull dit man strax skulle skicka,
mot förskotts betalning, det skulle ej klicka.
Men skrinet kom åter till säljarens bod,
där man nu så tämligen slökörad stod.

Som ung officersfru härnäst opererar,
vår fröken Borell, som helt modigt pläderar,
för smörköp, och pengar hon får uppå hand.
Men smörköpet gick hon dock aldrig i land.

Hon stiger i graden till ung friherrinna,
med samma hon hunnit ett sätt att utfinna,
en pälsvaruhandlares hjärta hon nöp.
Hon fick garnityret, det var inget köp.

Med "Stjärnspets" det gick ju så lätt och behändigt,
man slapp ju allt tarvligt, och lågt och eländigt,
En hatt från en damkonfektion fick hon ock,
man vet dock ej om, medels lock eller pock

Lektorksa från Uppsala stad blev hon sedan
gick in på ett conditori uti medan,
hon ville så gärna få smörja sitt krås.
Beställa en tårta mot förskott förstås.

På kartstusen kronor en tanddokter blivit,
av lektorskan lurad, vad hon honom givit.
Ett flott lofte endast att anskaffa smör.
Jo sådana äro en del unga mör.

E — d.